

tages Sælgeren, naar han benytter sig af sin Ret til paa Grund af Kjøbesummens Udeblivelse at gaa fra Kontrakten, kun at have en obligatorisk Ret til at faa Tingen tilbage, og i Konkursboet for denne sin Fordring at maatte konkurrere med de øvrige Kreditorer. Det læres derhos stundom, at den Eiendoms-overdragelse, som tilfigter Fuldbyrderens af en Bytkehandel, snarere kan antages for betinget end den, der fuldbyrder et Kjøb og Salg.

Bed denne Lære synes det ikke at være taget i tilbørlig Betragtning, at Sælgerens Ret til paa Grund af Misligholdelse med Kjøbesummens Erlæggelse at faa Tingen tilbage ikke grunder sig paa en Kjøberens paahvilende personlig Forpligtelse, men paa det af Sælgeren ved Eiendomsoverdragelsen tagne Forbehold, i Kraft af hvilket det rettlige Herredomme over Tingen for en Del er forblevet hos ham. Hans Ret gaar derfor, forsaavidt ligesom en Papireret, ud paa at tage Tingen, men ikke paa, at Kjøberens skal være forpligtet til at give ham den; da den saaledes ikke er af obligatorisk Natur, paavirkes den ikke af Konkursen, men Tingen kan tages forlods ud af Boet. Den hidtil antagne Lære misfænder vistnok Retshandelens gjensidige Natur; denne bør ikke blot fastholdes, saalænge Retshandelen er ufuldbyrdet, men det bør erkendes, at den ogsaa indvirker paa Indholdet af de Villieserklæringer, hvorved Retshandelen fuldbyrdes. Ogsaa disse maa antages at gjøre Erhvervelsen afhængig af Modprestationens Erlæggelse, saafremt det Modsatte ikke efter Omstændighederne skjønes at have været Parternes Villie. Der er vistnok aldeles ingen Grund til, saaledes som man nu i Almindelighed er tilbørlig til, at gjøre nogen Forskjel, eftersom Tafen er om Salg eller Bytte; Afhængighedsforholdet er tilstede ligesaa vel i det ene Tilfælde som i det andet. En anden Sag er, at denne Parternes Villie ikke behøver at være udtrykkelig udtalt; den kan fremgaa af Retshandelens hele Indhold, og navnlig maa det i Almindelighed antages, at Sælgeren fuldstændig har sluppet Raadigheden over det, han har leveret Kjøberens, naar der er givet Kredit med Kjøbesummens Erlæggelse. I denne Henseende kan det imidlertid ikke være afgjørende, at Sælgeren faktisk har

erlagt sin Ydelse uden samtidigt at forlange Kjøbesummen. Heri alene ligger paa ingen Maade, at denne er krediteret; det er kun en Høflighed, der vises Kjøberens, naar det et forlanges af ham, at han skal staa med Pengene i Haanden. I det Hele taget stemmer det ikke med det virkelige Livs Forhold at ville forstaa Samtidighed saa strengt, at der kræves Handling i et og samme Diebliff. Der maa derfor oplyses andre Omstændigheder, hvis der skal kunne siges at være givet Kredit med Kjøbesummen, men noget almindelig Regel herom lader sig ikke give. Er der derimod givet Kredit med Kjøbesummens Erlæggelse, vil dette i Regelen være Bevis paa, at intet Afhængighedsforhold bestaar, og at Sælgeren endeligt og uden Betingelse har overdraget Eiendomsretten. Men aldeles ubetinget kan dette dog ikke paastaas; thi ogsaa, hvor Kjøbesummen skal erlægges til et senere Tidspunkt, kan Sælgeren give Retshandelen det Indhold, at Kjøberens Erhvervelse først skal være fuldstændig, naar Kjøbesummen betales. Dette forekommer ofte ved Salg af faste Eiendomme, men det vil ogsaa undertiden kunne finde Sted ved Salg af værlige Ting, f. Ex. naar Tingen hører til de ufortærlige; og det derhos har været Forudsætningen, at Kjøberens erhvervede den til eget Brug og ikke til Forhandling. Det maa i det Hele i den omhandlede Henseende komme i væsentlig Betragtning, hvad der pleier at finde Sted ved Salg af den foreliggende Art. Bed almindelige Salg af Handelsvarer paa Kredit vil det ikke let kunne antages, at der er taget noget Forbehold af det angivne Indhold; thi den Omstændighed, at en Handlende af Hensyn til sin personlige Kredit maa have en friere Stilling, medfører, at den almindelige Opsættelse her gaar i den Retning, at han formodes strax at blive fuldstændig Gier af det Kjøbte. At der er givet Udsættelse med Kjøbesummens Betaling, kan altsaa kun nævnes som en Omstændighed, der vækker Formodning for, at Afhængighedsforholdet er bortfaldet, men som dog ikke er absolut afgjørende i denne Henseende. Medens Sælgeren, som har leveret Kjøberens det Solgte paa Kredit, saaledes vel efter Omstændighederne vil kunne